● PREDKONGRESNA RAZMIŠLJANJA

Mladi v KS in organizirano preživljanje prostega časa

OO ZSMS v krajevni skupnosti mora biti glavna organizatorica preživljanja prostega časa mladih v KS. Prevečkrat se namreč še pojavlja vprašanje, kaj je in kakšno vlogo ima OO ZSMS v KS.

Za dosego mesta in vloge v KS mora biti OO ZSMS pravilno organizirana, imeti mora svoje organe in komisije, prostore in finančna sredstva. Znova velja na to opozoriti, kajti eno ali drugo je še vedno problem za marsikatero OO v KS. Prenekatera od

njih se še vedno ubada ali s pomanjkanjem prostorov ali finančnimi sredstvi itn. Dogaja se, da mlade tako rekoč mečejo iz prostorov, ki so jim bili že dodeljeni češ, da so prehrupni. Mladi tako ostajajo na cesti in so prepuščeni sami sebi. Takih pojavov je sicer čedalje manj, a še vedno so!

Le če imajo mladi vse možnosti, lahko delo v mladinski organizaciji nemoteno teče in je privlačno za večje število sodelujočih. Za zagotovitev navedenih možnosti pa mora biti mladinska organizacija zelo trdno povezana znotraj SZDL. Skupaj s frontno organizacijo mora reševati vse svoje probleme, znati jih mora reševati skupaj tudi z drugimi dejavniki v KS.

In še na en problem, ki ga bo potrebno oceniti in si zadati nalogo za njegovo rešitev, velja opozoriti. Še vse premalo OO ZSMS v KS je povezanih z mladimi iz tozdov. Tu se stvari ne premikajo tako, kot bi bilo pričakovati in mladi bodo morali narediti več, kajti storjenega je premalo.

J. J.

Titova pot — naša pot

Uči se! To je tvoja prva dolžnost! Uči se, da si pridobiš znanje, ki ti bo podlaga za nadaljnje delo in življenje! Uči se, kajti znanje je bogastvo, ki ti ga nihče ne more vzeti!

Takšne in podobne nasvete poslušamo vsak dan in mnogokrat nam je vse to odveč. Res — vse radi pozabljamo na dolžnosti, se prepuščamo brezdelju in zabavi. No, ne vedno, saj tudi mi vemo, kaj pomeni biti delaven, biti vztrajen. Vemo, ker nas je vse to učil naš dragi, najdražji tovariš Tito. Ni ga več med nami. Umrl je, toda v naših srcih ne! Ne more umreti, saj take ljubezni, takega prijateljstva ne more uničiti niti smrt! On je bil edini, nam najdražji učitelj, katerega nasvete smo vedno radi poslušali in ubogali. Učil nas je s svojo besedo, s svojimi plemenitimi dejanji, s svojim vseskozi poštenim in delovnim življenjem.

Če smo delavni in se učimo, če živimo pošteno in vzorno, nadaljujemo njegovo življenje.

Hoditi po njegovi poti, živeti in delati, kot je on, je težko, a lepa naloga, ki bi jo moral izpolnjevati vsak izmed nas. Težka je zato, ker je bilo Titovo življenje in delo enkratno in neponovljivo ter prepolno obveznosti in dela za vse nas in za ves miroljubni svet. Lepa pa je zato, ker toliko ljubezni od nas mladih in vseh Jugoslovanov, toliko spoštovanja in občudovanja iz vsega sveta ni bil deležen še nihče. Vsak, ki bo dosegel vsaj del tega, kar je dosegel Tito v življenju, bo lahko s ponosom dejal: »Da, stopam po Titovi poti!«

To smo mu sporočali vsako leto in to mu obljubljamo tudi sedaj.

MOJCA KASTELIC 8. c
OŠ Vide pregarc

INTERVJU S TONČKO DOMADENIK

Na literarnem krožku smo se domenili, da s Tatjano obiščeva tovarišico pomočnico ravnatelja Tončko Domadenik in zapiševa naš pogovor o njenem življenju in delu.

Rodila se je 31. maja 1937 v Orehovici pri Zagorju. Osnovno šolo je obiskovala na Izlakah, gimnazijo v Zagorju, učiteljišče pa v Ljubljani. Njeno prvo delovno mesto je bilo na Prežganju. V Zalogu dela od leta 1963.

Iz leta, ko je še učila na stari šoli, ji je najbolj ostal v spominu Janez Lovše. Bil je plah in šibak in karkoli se je na šoli zgodilo narobe, za vse je bil vedno kriv — on! Pred začetkom šolskega leta so jo sodelavci opozorili nanj. Ko ga je pobliže spoznala, je ugotovila, da ta krivda, ki je vedno padala nanj, ni bila upravičena. Pomenila se je z drugimi učenci in od takrat je vsestransko vidno napredoval.

Največji dogodek v njeni pedagoški praksi v Zalogu je bila preselitev iz stare šole v novo.

Spominja se tudi dogodka iz NOV. V njeni rojstni vasi so Nemci leta 1944 iz maščevanja za partizanski napad na njihov avto zažgali tri hiše. V eni izmed njih je stanovala njena sošolka. Iz prasketajoče in podirajoče se hiše še danes sliši njene klice: »Pomagajte mi!«

Pogovor je stekel o gradnji novega prizidka, ki ga bodo zgradili na igrišču in zelenici ob njem, s šolo pa ga bo povezoval hodnik. Novo igrišče bodo uredili pri vrtcu. Ko bo prizidek končan, bo pouk le v eni izmeni. Celodnevnega pouka ne bo, ker bosta problem jedilnica in telovadnica. Sredstev za novo telovadnico ni, zato bo telovadba za višjo stopnjo na urniku v popoldanskem času.

Večina sredstev gre za zobno ambulanto, ki bo verjetno dokončana še to šolsko leto, kar je velika želja nas vseh.

Tovarišici Tončki lepa hvala za pogovor.

NIVES MEDVEŠEK
IN TATJANA NOVAK,
OŠ ADOLFA JAKHLA

TEDEN MLADIH MOŠČANOV

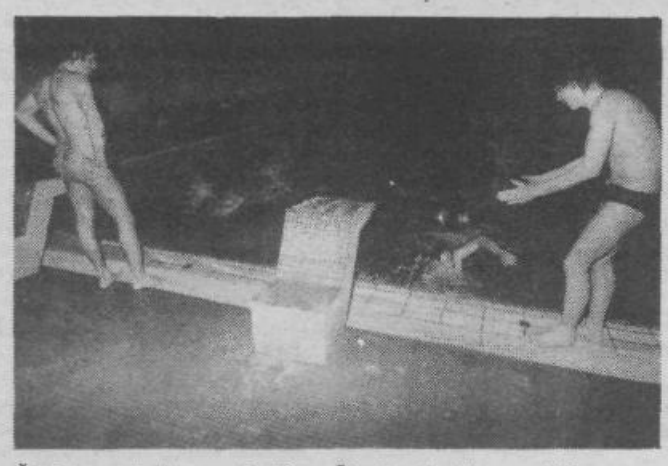

Štafeta mladincev 3x50m. Škoda, da slike ne slišimo — desni navijač ni zaman spodbujal tovariša v bazenu

Šahisti posameznih ekip so igrali hitropotezno vsak z vsakim. Pri tem pride domiselnost še bolj do izraza

V soboto, 15. maja se je končal teden mladih Moščanov. Letos je potekal v dveh delih: prek razpisa za mlade pesnike in pisatelje ter likovne ustvarjalce, katerih nagrajena dela so objavljena v današnji, 3. številki umetniške priloge Naše skupnosti 25. MAJ, in športni del, ki je trajal od 10. do 15. maja.

V športnem delu je tekmovalo 30 ženskih in moških ekip v sedmih športnih panogah, kjer so bili rezultati drugotnega pomena. Kot vedno je bil poudarek na množičnem srečanju mladih, ki žive in delajo v naši občini. In prav to nam je letos popolnoma uspelo, saj je v vseh panogah sodelovalo 700 mladincev, kar uvršča teden mladih Moščanov v najmnožičnejšo akcijo naše občinske konference. Tako velika udeležba na vseh prireditvah nam je vodilo tudi za naše nadaljnje delo, saj nas obvezuje, da v svoje programe vnesemo več podobnih akcij, kajti s takim delom lahko ZSMS vključi v svoje vrste najširše množice mladih.

Naj čestitamo vsem nastopajočim za sodelovanje in športno obnašanje na igriščih in ne nazadnje tudi skupnemu zmagovalcu tedna mladih Moščanov za leto 1982, ki si je za leto dni priborila prehodni pokal.

B. F.

● Obiskala nas je Branka Jurca

Oni ponedeljek nas je na šoli obiskala pisateljica Branka Jurca. Učenci smo jo spraševali o njenem življenju in delu.

Vprašanja so bila zanimiva. Na vsako je z veseljem odgovorila. Pripovedovala nam je tudi o svojem prejšnjem poklicu, ki ga je izbrala že v osnovni šoli. Ko je napisala prvo knjigo, jo je skrivala v svoji omari.

Pisateljica je bila obiska na naši šoli zelo vesela. Učenci smo ji na koncu pogovora čestitali in ji podarili šopek rož. Tudi mi smo bili veseli obiska, saj smo zvedeli mnogo novega o njenem življenju in delu.

ROBERT ŠINTLER, 4. c,
OŠ LEOPOLDA MAČKA-BORUTA

● Srečanje s pesnikom Tonetom Pavčkom

Ob podelitvi bralne značke nas je obiskal pesnik in pisatelj Tone Pavček. Pogovor je po nekaj njegovih pesmih, ki so jih recitirali naši učenci, hitro stekel. Pesnik je s svojo sposobnostjo pregnal misli na vreme, ki pa nas je tisti dan prav grdo presenetilo. Krpe snega so letele z neba in treslo nas je od mraza. Vendar je bilo ozračje v šolski telovanici nenavadno prijetno. Vsi si želimo še mnogo takih srečanj.

MATEJA ŠPAN,
OŠ VIDE PREGARC

NA RAZPOTJU

Konec šole se bliskovito bliža. Le še dobra dva meseca bomo »gulili« šolske klopi, vzdihovali nad učitelji in ocenami; samo še dva meseca se bomo gibali v krogu poznanih obrazov, v dobro znanem okolju. Junija pa se bodo za nami za vedno zaprla šolska vrata zgradbe, v kateri smo spoznali osnove življenja in v kateri smo preživeli veliko dobrega, pa tudi kaj slabega.

V septembru se bomo odpravili v nove hrame učenosti. Vsi smo polni načrtov in že sedaj vemo, kako bo v novem okolju. Tudi informativni dan nam je dal nekaj pojasnil o šolanju, in o šolah, kjer se bomo usposabljali za poklic. Jaz sem se odločila za kemijsko šolo. Že od prej sem približno vedela, kje je šola, takrat pa sem prvič stala pred njo. Velika stara zgradba mi je vtisnila občutek strahu. Vprašala sem se: »Bom res lahko izdelovala?« Tesnoba in malodušje sta me prevzeli, malo je manjkalo, pa bi se obrnila in stekla proč. Postalo me je strah šole, strah prihodnosti, želela sem si, da bi večno hodila v osnovno šolo, samo da ne bi bilo treba iti sem, v to temačno in na prvi pogled neprijazno šolo.

Iz razmišljanja me je zdramil glas starke: »Si kaj izgubila ali koga čakaš, da tu stojiš že petnajst minut?« Samo pogledala sem jo, nekaj zajecljala in stopila v šolsko poslopje. Bilo je tiho, kot da ne bi bilo življenja v njem. Stene so se dvigale nad mojo glavo, s stropa je visela močna luč in mi svetila v oči. Kot da bi se mi posmehovala: »Glej, glej, še en osnovnošolček! Ali si dovolj dobra, da boš lahko hodila sem? Ne boš edina, ki boš padla, ne boj se.« V tem se je oglasil zvonec, zvonilo je močno in mi paralo možgane. Iz razreda so se vsuli mladi ljudje, ki so glasno govorili in se smejali. Kako lepo je odmeval ta smeh med stanemi! Vse se mi je zazdelo veliko bolj prijazno, luč je zasvetila močneje, od sten pa se je odbijal prešerni smeh. Za učenci so prišli učitelji, tudi oni veseli in nasmejani. Torej je šola le drugačna kot njena zunanja podoba! Vrnila se mi je samozavest, v razred sem stopila mirno in z zanimanjem opazovala klopi, v katerih bom sedela naslednja štiri leta. Nobenega strahu ni bilo več, samo zanimanje in oči so me bile. Čim dlje sem gledala šolo, tem prijaznejša in lepša se mi je zdela. Čeprav stara, se mi je zdela lepša nove zgradbe okoli nje.

Čas v šoli je bliskovito minil. Počasi sem odhajala proti vratom, za menoj je odmeval smeh učencev. Zunaj sem se še enkrat obrnila proti mogočni zgradbi, ki krije v sebi vir veselosti in studence smeha in ji kot stari prijateljici zaupala: Da, veš, medve bova pa štiri leta skupaj. Ti boš vedela vse moje skrivnosti, pa tudi tvoje meni ne bodo ostale skrite in neznane.« Še zadnjič sem pogledala v okna, se obrnila in stekla na avtobus.

MAJA ŠIMAGA, 8. b
OŠ KARLA DESTOVNIKA-KAJUHA

SAMO STRELEC KOMENTIRA

VPRAŠANJE

V preteklem in polpreteklem obdobju smo na vseh ravneh razvili vrsto raznih služb in institucij ter močno razširili vse strokovne službe in organe. To sramežljivo počnemo še danes, čeprav govorimo, da je treba družbeno režijo zmanjšati.

Ob vsem tem bi človek pričakoval, da bo vedno manj družbenih in drugih problemov, pritiskajočih na naš vsakdanjik. A presenečen ugotavljam, da je treh problemov vedno več in jim službe niso kos.

Zakaj tako, kaj meniš?

ODGOVOR

Najprej: imamo dvoje vrst problemov — take, ki jih ustvarja življenje, in take, ki jih ustvarjajo službe.

Problem, ki jih ustvarja življenje, službe še niso kos, ker niso nastale iz življenja. Za reševanje problemov, ki jih ustvarjajo same, pa še nimajo časa, saj zaenkrat proizvajajo predvsem probleme.

Torej še malo potrpimo: življenjske probleme bo rešilo življenje samo, strokovnih pa se bodo lotile službe, ko jih bodo imele dovolj nakopičenih.

Dela za življenje in službe ne bo manjkalo in zato ni pametno razmišljati o zmanjšanju družbene režije.

ZBODEL JE MAM,
NARISAL PA JOŠ

NAŠA SKUPNOST
glasilo sdz ljubljana moste-polje

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze Ljubljana Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Slavko Gerlica, podpredsednik pa Bogdan Šturm.

Glasilo urejajo: Marija Fedran, Janez Jančar, Darja Juvan, Franc Mandeljc, Cveto Pavlin, Jože Petek, Milan Pritekelj (glavni in odgovorni urednik), Janez Ribnikar in Mile Štimec, tehnični urednik Janez Šuster. Izhaja štirinajstdnevno v 24.000 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva. Izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljanici 42, tel. 447-817, tekoči račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48043. OK SZDL Ljubljana Moste-Polje, Naša skupnost. Tisk: tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.

● Gradisovi mladinci

Vsakoletna akcija mladincev Gradisa je tudi čiščenje spominskega kamna Ob žici partizanske Ljubljane. Spominski kamen so očistili že pred 27. aprilom, tako da je bil med prazniki lepo urejen.